

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Avel·lí Blasco

Senyores i senyors claustrals,
Hble. Sra. Vicepresidenta del Govern de les Illes Balears,
Excm. Sr. President del Consell Social
Excm. Sr. Rector Honorari,
Excmes. i Il·lmes. autoritats,
Amigues i amics,

Avui celebrem un dels actes de més llarga i noble tradició universitària acollint com a nou membre del nostre claustre el doctor Josep Palau i Fabre.

El doctor Josep Palau i Fabre és un poeta nacional català de bon de veres, un home amant de la saviesa a través de la recerca en tots els territoris dels llenguatges, que ha destacat per nombroses virtuts que ja han estat indicades a la magnífica i completa *laudatio* que li han dedicat els seus padrins, la doctora Catalina Cantarellas i el doctor Antoni Artigues. Això m'exonera d'haver de recórrer la biografia del nou doctor i m'estalvia una descripció dels seus nombrosos mèrits.

Així i tot, voldria destacar uns trets singulars des de la meva condició de no expert en aquesta branca d'humanitats, uns trets singulars que per a mi són la seva reputació de poeta, d'autor de teatre, de narrador i d'assagista amb uns sabers catalans, humanístics i universals avalats per la vasta i complexa obra, que abraça diversos camps en l'àmbit de les dites lletres, però que afecten les dites ciències. Perquè la vostra obra, doctor Palau i Fabre, és la d'un home renaixentista del segle XX, que conjuga i travessa qualsevol casta de llenguatge: des dels textos essencials i fundadors de la llengua catalana de Ramon Llull a la pintura de Picasso, des de la força de la lletra d'Antonin Artaud a la claror d'Artur Rimbaud, des de la impactant poesia plena de diversitat de Rosselló-Pòrcel a la poesia de Josep Maria de Sagarra, per esmentar alguns trets dels vostres mestres.

Tot això dóna com a resultat que l'obra del doctor Palau i Fabre sigui la d'un poeta vertader. Isidor Ducasse, en els seus *Cants de Maldoror*, ens diu que el poeta és el ciutadà més útil de la tribu. Hi estic totalment d'acord. Perquè crec que la música de la llengua que fa el poeta hauria d'impregnar, d'il·luminar i d'alimentar els treballs i els dies dels científics, dels filòsofs, dels humanistes, dels universitaris tots i dels humans tots de qualsevol societat.

Gràcies, doctor Palau i Fabre, per haver-nos fet veure la lletra del nostre patró i mestre primer Ramon Llull. Gràcies per haver-nos fet sentir que tota la recerca i la creació científica i humanista poden ser poesia. Gràcies per haver-nos fet descobrir el paper decisiu de la sensualitat, de l'atracció de la bellesa, de l'acceptació de la pluralitat i de la importància de la imaginació; i també de la recerca humana de la felicitat en aquest conjunt d'obres vostres que són, alhora, tractats de coneixement i senyeres de la nostra identitat col·lectiva.

Us aollim com a mestre en el si de la nostra universitat i voldríem que a través dels vostres escrits ens contagiàssiu aquell foll seny que aplicau a Llull. Gràcies per haver-nos deixondit i demostrat que la cultura és el conjunt dels instruments materials i mentals que un poble o un país, de grat o per força, elabora, adapta o escull per tal de realitzar-se al més plenament possible en tots els ordres.

Estimat doctor Palau i Fabre: desitj que accepteu aquest senzill però sincer acte de reconeixement per la vostra obra i la vostra persona, al mateix temps que us agraïm que hàgiu volgut honrar la nostra universitat amb la vostra acceptació i presència.

Moltes gràcies.